

## ת"פ 19393/05/21 - מדינת ישראל נגד משה חירות ממן (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד  
ת"פ 19393-05-21 מדינת ישראל נ' ממן(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרומ המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י ב"כ עוה"ד איריס פיקר
נגד הנאשם		משה חירות ממן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד משה יוחאי

### גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **חבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"], **והחזקת סכין** לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 18.4.21 בשעה 01:00 בלילה לערך, בילה המתלונן, א.א., יחד עם חבריו (להלן: "החברים" או "הנוכחים") בדירה בפתח תקווה, הסמוכה לביתו של הנאשם. בשעה 02:00 לערך פנו הנאשם ואמו אל הנוכחים שישבו בחצר הדירה, וביקשו שינמיכו את המוסיקה, ואחד הנוכחים ענה כי הם יעשו כן ויעזבו את המקום.

בהמשך הלילה, בשעה 03:00 לערך, עמדו המתלונן ואחרים ברחוב, בסמוך לביתו של הנאשם. בשל רעש שבקע מאחד הרכבים שהיו במקום, יצא הנאשם מביתו ודרש להנמיך את המוסיקה. הנוכחים השיבו שיעשו כן וכי בכוונתם לעזוב את המקום, והנאשם חזר לביתו. לאחר זמן קצר, בעוד חלק מהנוכחים כבר עזבו את המקום, חזר הנאשם עם אביו, כשהוא מצויד בסכין, למקום בו עמדו המתלונן והחברים. הנאשם דרש לברר את זהות בעל הדירה וטען, כי הם כל הזמן עושים רעש. המתלונן אמר לנאשם, כי בעל הדירה נסע מהמקום ושהרעש הוא מרכב סמוך, וכי הם נוסעים מהמקום.

בתגובה נצמדו הנאשם ואביו אל המתלונן, הנאשם שלף סכין ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו, ועזב את המקום. המתלונן החל לרוץ בעודו מדמם ואוחז בצווארו על מנת לעצור את הדימום, והנוכחים רצו אחריו כדי לסייע לו. המתלונן הובהל לבית החולים ונכנס לניתוח חירום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך בעומק של כ- 4-5 ס"מ בצווארו, ונחתכו באופן מלא שני מיתרי קול. בעת הגשת כתב האישום (10.5.21) המתלונן עדיין היה מצוי באשפוז בבית החולים.

3. לפי הסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 6 שנים ומחצה ופיצוי למתלונן (וניתן יהיה להגיש מסמכים רפואיים ותצהיר נפגע עבירה) וההגנה חופשית בטיעוניה.

## ראיות לעונש

### ראיות מטעם התביעה

4. הוגש גיליון רישום פלילי (1/ת) ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעה מבית משפט לנוער מינואר 2013 בגין ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על הנאשם הוטל עונש של מאסר מותנה והתחייבות. לכך קדמה הסתבכות נוספת כנער בעבירות של הפרעה לשוטר והחזקת רכוש חשוד כגנוב, ובשנת 2011 הסתיים ההליך בדרכי טיפול ללא הרשעה.

5. בתצהיר נפגע עבירה (2/ת) מיום 2.2.23 מתאר המתלונן כי הוא סובל מפגיעה במיתרי הקול כתוצאה מהדקירה מהגרונן, פגיעה בתחושה בצד שמאל עם חוסר תחושה בכתף, וכי הוא הוא סובל מדיכאון. עוד ציין כי הפסיד מקום עבודה במשאית היות ואסור היה לו להתאמץ. צורפו מסמכים רפואיים רבים על אודות הניתוח והטיפול שקיבל המתלונן במהלך החודש בו שהה באשפוז.

### תסקיר שירות המבחן

6. תסקיר שירות המבחן מעלה, כי הנאשם כבן 27, רווק, וטרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד במסעדה שבבעלותו. בילדותו אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז, טופל תקופה בריטלין, התמודד עם קשיים התנהגותיים ותפקודיים וסיים 9 שנות לימוד בלבד לאחר שנפגע באירוע אלים כלפיו. הנאשם תיאר מעורבות בקשרים חברתיים בעייתיים בנערותו, שימוש בחשיש וצריכת אלכוהול תוך הסתרה מהוריו, כשברקע צורך בקבלה והשתייכות חברתית. בהגיעו לגיל גיוס העדיף לעבוד וערק מהצבא במשך 3 שנים, ובשל כך ריצה עונש לאחריו קיבל פטור משירות. לפני כ-3 שנים פתח מסעדה בשטח השייך לאביו, ותיאר רצף תעסוקתי ושביעות רצון מעבודתו. מגיל 17 החל תהליך של חזרה בתשובה, אותו הוא מתאר ככזה ששינה את חייו וסייע בהפסקת מעורבותו בפלילים.

אחיו של הנאשם, כבן 36, סובל ממחלת ניוון שרירים, מוכר כנכה ומתגורר ביחידת דיור הסמוכה לבית הוריו, ומתיארויו עלה עיסוק מוגבר של בני המשפחה במצבו ובתפקודו.

בהתייחסותו לאירוע העבירה, תיאר מסיבה קולנית שערכו המתלונן וחבריו בסמוך לבית הוריו, כאשר לאחר מספר ניסיונות שערכו הוא והוריו בבקשה להנמיך את הרעש, יצא עם אביו בפניה לחוגגים. השיחה התפתחה לפסים אלימים, הוא חש מאוים מהמתלונן ודקר אותו באמצעות סכין שהביא עמו. הביע אמפתיה לקורבן וחרטה נוכח חומרת הפגיעה והמעשה, את רצונו לבקש סליחה מהמתלונן ולהיעזר בגורמי הטיפול בשב"ס על מנת להתמודד עם דפוסי התנהגות אימפולסיביים שתרמו לבחירותיו. שלל שימוש בחומרים ממכרים או נזקקות

טיפולית בהקשר לכך.

כגורמי סיכוי נשקלו קבלת האחריות, היכולת להביע אמפתיה לפגיעותיו של המתלונן, ויציבות תעסוקתית. כגורמי סיכון להישנות עבירות, התייחס השירות לחומרת העבירות ולקלות הדעת בשימוש בסכין, תוך קושי לחשוב על אלטרנטיבות נורמטיביות לפתרון מצבי קונפליקט, ולקשייו של הנאשם להסתגל למסגרות לאורך השנים, והעובדה כי עד כה לא השתלב בטיפול בדפוסיו האימפולסיביים. עוד צוין, כי מחויבותו הגבוהה למשפחתו והקושי בנפרדות עלולה במצבים מסוימים לגרור להתנהגות בלתי שקולה.

בסופו של יום העריך שירות המבחן קיומו של סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות, וכי יש צורך בעונש מוחשי וקונקרטי. עם זאת, הומלץ להתחשב בגילו, בפרק הזמן בו נמצא במעצר ובחרטה הכנה שהביע, ולהפנות את גורמי הטיפול בשב"ס לצרכים הטיפוליים של הנאשם, בתקווה שישתלב בהליך טיפולי מותאם.

## **טיעוני הצדדים**

7. ב"כ המאשימה סקרה את הערכים המוגנים שנפגעו והדגישה כי המתלונן נדקר בצווארו, כשלאחר מכן הנאשם לא הושיט עזרה ועזב את המקום. עוד טענה, כי במקרים שצעירים עושים רעש ניתן לפנות למוקד העירוני ולמטרה וישנן דרכים רבות להתמודד עם התופעה, ובוודאי שאין צורך לחזור למקום עם סכין ולדקור אדם בצווארו.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות נטען, כי התקיים רכיב של תכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן הנאשם יחד עם משפחתו העירו למתלונן ולחבריו, לאחר מכן הנאשם הלך לביתו וחזר למקום יחד עם אביו, בעודו מצויד בסכין. הנאשם פעל מתוך תחושת כעס, לקח את החוק לידי, ניסה לברר את זהות בעל הדירה על מנת לתכנן את מעשיו כלפי מי שאחראי, וכשזה לא נמצא, דקר את מי שעמד מולו. הנזקים שנגרמו למתלונן חמורים ביותר, כאשר הדקירה בצוואר הובילה לניתוח חירום ולקריעה של שני מיתרי קול, ומיקום הדקירה הוא בעל פוטנציאל נזק חמור. מתצהיר המתלונן ומהמסמכים הרפואיים עולה, כי המתלונן סובל לא רק מנזק גופני, אלא גם מנזק נפשי ומטופל בהתאם.

לאור נסיבות אלו טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל- 9 שנות מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה טענה, כי הנאשם נטל אחריות, חסך בזמן שיפוטי, חסך למתלונן להעיד בבית-המשפט, ועברו הפלילי אינו מכביד. עם זאת, התסקיר אינו חיובי ועולה כי קיים סיכון בינוני להישנות ביצוע עבירות אלימות. מכלול נתונים אלו מעלה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם לקראת אמצע המתחם, ועל כן עותרת המאשימה במסגרת הסדר להטלת עונש מאסר ראוי בן 6 שנים ומחצה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

8. ב"כ הנאשם ציין, שהנאשם נמצא במעצר מיום האירוע, 18.4.21 - תקופה ממושכת של 22 חודשים, ומדובר בחוויה טראומטית. המדובר בנאשם צעיר שלחובתו הרשעה מבית משפט לנוער לפני כעשור, אחיו הגדול של הנאשם מוכר כנכה ומתגרור ביחידת דיור סמוכה להוריו, וניכר שקיים עיסוק רב

של הנאשם ובני משפחתו בח"י האח ובתפקודו.

הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי וחיובי לפני מעצרו, הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי ואת עדותו של המתלונן.

ב"כ הנאשם טען, כי מדובר במעידה חד-פעמית, ולמרות שאינו מזלזל בחומרת הפגיעה במתלונן ובמיקום הדקירה - הרי שעתירת המדינה לעונש אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה. כמו-כן, לא ניתן להתעלם מהתסקיר החיובי שהוגש בעניינו ובהמלצות שירות המבחן להתחשב בנאשם.

לטענתו, בדרך כלל מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-7 שנות מאסר, אך לאור פסיקה שהגיש עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 2 ל-6 שנות מאסר, ולקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון לאור נתוני החיוביים ורצונו בטיפול (כשהוא טרם שולב בטיפול לאור הסטטוס שלו כעצור). הסיגור תיאר עוד, כי הנאשם חווה אירוע אלימות בבית המעצר, נדקר בכל גופו והיה באשפוז במשך כשבוע (נ/1).

9. בדברו לבית-המשפט מסר הנאשם: **"אני מבקש מחילה מהקורבן. אני מצטער על הכול. זהו" (עמ' 20 לפרוטוקול).**

## דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם, במעשיו, פגע פגיעה קשה בגופו של המתלונן ובתחושת הביטחון שלו. הפגיעה בערכים המוגנים השונים היא ברף גבוה נוכח הנזקים שנגרמו למתלונן, והיסוד הנפשי המיוחד שנלווה למעשיו של הנאשם, אשר הורשע בעבירת אלימות לפי סעיף 329 לחוק העונשין. מפסיקת בית-המשפט העליון עולה הסלידה ממעשי אלימות מעין אלו, שהפכו למחזה תדיר באולמות בתי-המשפט:

**"תקצר היריעה מלתאר את החומרה הניבטת ממעשים מעין אלה, בהם צעירים לוקחים את החוק לידיהם, ועושים שימוש בסכינים ובכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות של מה בכך, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים קשות ביותר, עד כדי אובדן חיי אדם..."** (ראו בע"פ 1997/13 פלוני נגד מדינת ישראל [29.8.13], פסקה 12).

12. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ייאמר כי עסקינן באירוע אלימות קשה ומיותר, אשר יכול היה להימנע אם הנאשם היה פונה לרשויות החוק או למוקד העירוני, על מנת שאלו יטפלו ברעש שהפריע לנאשם ולבני משפחתו, כפי שמצופה מכל אדם נורמטיבי שומר חוק. חרף האמור, הנאשם בצעד מתוכנן, חזר לזירת האירוע לאחר שהצטייד בסכין, ערך מעין "בירור" באשר לזהות בעל הדירה

ובחר לדקור את המתלונן עם אותו סכין. הנאשם דקר את המתלונן בצוואר, במקום רגיש בגוף, כאשר הנזק הפוטנציאלי הוא עצום ובנס לא הסתיים האירוע בטרגדיה. נסיבה לחומרה נוספת היא העובדה, שהנאשם עזב את המקום לאחר הדקירה.

הנזק הגופני שנגרם למתלונן הוא ממשי: הנאשם גרם לחיתוך מלא של שני מיתרי קול, המתלונן הובהל לבית-החולים, עבר ניתוח, ושהה באשפוז ממושך לתקופה של כחודש. עד היום, האירוע נותן את אותותיו בגופו ובנפשו של המתלונן, כפי שפורט במסמכים הרפואיים ובטיעוני ב"כ המאשימה.

13. לעניין מדיניות הענישה הראויה ייאמר באופן כללי, כי מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר עקבי ולפיו לא תהיה כל סובלנות כלפי מי שמעז לפתור סכסוכים תוך נקיטה באלימות ושימוש בנשק קר:

"... קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח (ראו בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נגד חסן [10.11.09]), בסעיף 21 לפסק-דינו של כב' השופט דנציגר).

14. כמו-כן, יש ליתן ביטוי עונשי לעובדות בהן הודה הנאשם, המבססות הרשעה בעבירת אלימות הדורשת יסוד נפשי מיוחד:

"עינינו הרואות, שכאשר לחבלה החמורה מתווספת כוונה כיסוד עובדתי - גדל העונש המקסימאלי בכמעט פי שלוש, ועומד בשורה אחת עם עבירות חמורות דוגמת הריגה ונסיון לרצח. פער זה מבטא את ההבדל בין כוונה פלילית רגילה לבין כוונה פלילית מיוחדת. יש בכך כדי לבטא את סלידת המחוקק מהתעוזה הקיימת בפגיעה מכוונת בגופו של הפרט..." (ע"פ 6296/11 מדינת ישראל נגד אגבאריה [13.11.12], פסקה 4).

15. על רקע מדיניות ענישה זו ונסיבות ביצוע העבירות, עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסקי-דין נוספים, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 4474/12 מוסא נגד מדינת ישראל [2.4.13]: המערער הורשע על-יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין והפרעה לשוטר, כשעסקין באירוע אלימות באמצעות סכין שביצע המערער

בדודו, אחי-אביו. על רקע ויכוח שהתגלע בין המערער לבני משפחתו, לרבות אביו של המערער והמתלונן, הלך המערער לביתו, נטל סכין מטבח גדולה, שב אל המתלונן ודקר אותו בגבו. לאחר הדקירה נמלט המערער מהמקום לבית גיסו. הדקירה שדקר המערער את המתלונן הובילה לאשפוזו של המתלונן בבית-חולים, נוכח סכנה שנשקפה לחייו. לאחר האירוע הגיעו שוטרים לבית גיסו של המערער על מנת לעוצרו. המערער התנגד למעצר, ותוך כדי ניסיונם של השוטרים לכבול אותו נפצעו השוטרים בידיהם. שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה, ועל המערער, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הוטל עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה, ונקבע כי העונש שהושת על המערער אינו חורג מרף הענישה המקובל בעבירות אלימות שבהן נעשה שימוש בסכין.

ע"פ 2441/15 **חכם נגד מדינת ישראל** [7.6.16]: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, החזקת סכין ושיבוש מהלכי משפט. המערער זעם על המתלונן בשל עניין רומנטי, הצטייד בסכין שלקח מביתו, ובאותו היום, בשעות הערב, הציע למתלונן ולנוספים לטייל באזור בעודו מצויד בסכין. כשפנו לחזור לכיוון ביתו של המתלונן, החל המערער לרוץ אל עבר המתלונן ודקר אותו דקירה אחת בחזה מלפנים בצד שמאל, המתלונן החל להתרחק מהמקום והמערער רדף אחריו. המתלונן סבל מפצע דקירה בחזה שחדר לריאה ושבר בצלע, נזקק לטיפול רפואי של הכנסת נקז לחזהו, שוחרר כעבור 4 ימים, ובהמשך נזקק לאשפוזים חוזרים ולניתוח חוזר, וסבל מכאבים וקשיי נשימה. לאחר האירוע המתואר, חזר המערער לביתו וניקה את הסכין באמצעות חול ומים מתוך כוונה לשבש את החקירה נגדו. בית המשפט המחוזי ציין, כי הדקירה נעשתה לאחר תכנון קפדני ונקבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל. המערער נעדר עבר פלילי, הביע צער על הפגיעה במתלונן ועבר טיפול ממושך בקהילה טיפולית, לרבות בעת מתן גזר-הדין. בית-המשפט המחוזי השית על המערער 52 חודשי מאסר ופיצוי בסך 50,000 ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 5743/13 **בן שימחון נגד מדינת ישראל** [4.11.14]: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה, איומים וחבלה במזיד ברכב. על רקע עימות בין המערער למתלונן בבית-קפה, המערער איים על המתלונן, ובעת שהמתלונן עזב את המקום, המערער סטר על פניו ואף הניף לעברו אבן כאשר אחד מן הנוכחים מנע ממנו לזרוק אותה. בהמשך הערב, הגיע המתלונן בסמוך לביתו של המערער, אז יצא לעברו המערער כשהוא נושא עמו סכין ושרשרת ברזל. המערער דקר את המתלונן במספר מקומות בגופו, לרבות בחזה. המתלונן הצליח להימלט מן המקום ברכבו תוך שהמערער ניפץ את השמשה האחורית של הרכב באמצעות השרשרת. המתלונן פונה לבית-חולים שם היה מאושפז במשך כשבוע. על המערער הושת עונש מאסר של 5 שנים ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 10580/08 **יוסף אמר נגד מדינת ישראל** [2.2.10] (הוגש על-ידי המאשימה): המערער הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה. המתלונן חגג את יום הולדתו עם חבריו, תוך השמעה של



מוסיקה רועשת ושתיית משקאות אלכוהוליים. המערער, שכנו של המתלונן, הגיע לדירה וביקש להנמיך את עוצמת המוסיקה, המתלונן סירב, וניסיון נוסף לקיים שיחה בין השניים כשל לאחר שהמתלונן הצהיר שאין על מה לדבר תוך שדחף את המערער בעוצמה. לאחר מספר דקות שב המערער למקום עם סכין, וכשהמתלונן פתח את הדלת החל בין השניים ויכוח שבמהלכו הניף המערער את הסכין ודקר את המתלונן. מיד לאחר מכן דחפו חבריו של המתלונן את המערער והכו אותו, והרפו ממנו לאחר שהבחינו בפציעתו של חברם. כתוצאה מהדקירה החל המתלונן לדמם, הוא רעד ואיבד את ההכרה, הובהל לבית החולים ובוצע בו ניתוח דחוף. בית-המשפט המחוזי הטיל על המערער הוטל עונש מאסר בן 7 שנים.

ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שבית-המשפט העליון הדגיש, כי במקום לנסות ולהסתייע בגורמי האכיפה על מנת לקבל את מבוקשו, החליט המערער לעשות דין לעצמו, תוך שימוש בנשק קר, ועל כן אין מנוס מהנהגתה של מדיניות ענישה מכבידה מטעמי גמול והרתעת הרבים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 10684-05-18 **מדינת ישראל נגד אלטורי** [9.7.19] (הוגש על-ידי ההגנה):

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב-אישום מתוקן בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו עתרה המאשימה לעונש ראוי של 4 שנות מאסר. עובר ליום האירוע, הצטייד הנאשם בסכין ובכיסוי פנים. המתלונן, בן משפחה של הנאשם, החנה את רכבו בחצר בית הוריו, שם התגורר, ניגש לדלת הבית והתכופף לחלוץ את נעליו. בשלב זה התנפל עליו הנאשם מאחור כשהוא רעול פנים עם סכין בידו, ודקר אותו מספר פעמים: ארבע דקירות בגב, דקירה בירך, שתי דקירות בחזה שמאל ודקירה בקודקוד הראש. במהלך התקיפה, בעת שהמתלונן ניסה להתגונן באמצעות ידיו, דקר הנאשם את המתלונן בפניו, ליד עינו ובאפו. המתלונן התרחק מהמקום, ומששב כעבור זמן קצר זיהה את הנאשם, שלא היה רעול פנים, והחל להימלט מהמקום בעוד הנאשם בעקבותיו נושא סכין, ולאחר מרדף נסע המתלונן ברכבו למוקד רפואי, משם הובהל לבית החולים. למתלונן נגרמו שברים ברצפת ארובת העין ובאף, חתכים בפנים ובעפעף, בבית החזה מצד שמאל וברך, הוא נזקק לטיפול רפואי שכלל סיכות ותפרים ושוחרר מבית החולים כעבור מספר ימים.

בבית-המשפט המחוזי (מותב זה) נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי, כבן 27, אשר הודה לאחר שמיעת עדות המתלונן אך מנע עדויות בני משפחה אחרים, והוטל עליו עונש מאסר של 4 שנים פחות יום, ופיצוי למתלונן בסך 20 אלף ₪.

16. מכלול הפסיקה שנסקרה לעיל משקף קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע הבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם שנע בין 4 - 7 שנות מאסר בנסיבות הכוללות אלימות על רקע עניין של מה שבכך, הצטיידות בסכין, דקירה באמצעות סכין במקום רגיש בגוף, אשר גרמה לנזקים קשים בגוף ובנפש וטיפול במהלך תקופת אשפוז ממושכת.

17. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ייאמר, כי המדובר באדם צעיר, שנסיבותיו המשפחתיות אינן קלות, ולחובתו עבר ישן מנערותו. חרף קשייו האישיים הבלתי מבוטלים, הצליח להתייצב תעסוקתית ולהימנע מהסתבכות בפלילים. אין ספק, שעל הנאשם ללמוד דרכים אלטרנטיביות

לפתור סכסוכים ולעבור טיפול מקיף בדפוסיו האלימים, כשבשלב זה הוא מביע מוטיבציה לכך. לא ניתן להתעלם מרמת הסיכון הטמונה בנאשם והעובדה שזו היא אינה הסתבכותו הראשונה בפלילים. לצד האמור, יש ליתן משקל ללקיחת האחריות הכנה, ההודאה המיידית בבית-המשפט והעובדה שהמדובר במאסר ראשון (כשהוא מצוי בתנאי מעצר תקופה ממושכת ואף היה קורבן לאלימות בבית המעצר), כך שיוטל עליו עונש מאסר בפועל המצוי מעט מעל לרף התחתון של המתחם לצד פיצוי משמעותי למתלונן.

**18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:**

**מאסר בפועל בן 52 חודשים, אשר יימנה מיום מעצרו - 18.4.21.**

**12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון ו/או החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.**

**מורה על תשלום פיצוי על סך 35,000 ₪ למתלונן א.א. (ע.ת.1), שישולם ב - 5 תשלומים שווים של 7500 ₪ כל אחד, החל מיום 1.6.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. ב"כ המאשימה תיידע את המתלונן בדבר הפיצוי שנפסק, ותמסור פרטיו למזכירות בית-המשפט תוך 14 ימים.**

**תשומת לב גורמי הטיפול בשב"ס להערכות שירות המבחן בדבר הצורך בשילוב בטיפול והמוטיבציה שהביע הנאשם לכך.**

ניתן צו להשמדת מוצג הסכין.

**הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.**

**ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.**